

Република Србија
УПРАВНИ СУД
15 У 1275/10 (2008)
01.04.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија Обрада Андрића, председника већа, Јасминке Вукашиновић и Душице Маринковић, чланова већа, са судијским помоћником Вукицом Латиновић, записничарем, решавајући у управном спору по тужби Републике Србије, коју заступа Републичко јавно правобранилаштво Београд, против решења Министарства финансија Републике Србије у Београду, Сектора за имовинско-правне послове број 463-02-00692/2006-07 од 01.08.2007. године, уз учешће А.А. из ..., у својству заинтересованог лица, у предмету градског грађевинског земљишта, у нејавној седници већа одржаној 11.03.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Одељења за имовинско-правне послове Општине Вождовац у Београду број III-463-474/2006 од 11.06.2007. године, којим је А.А. из ..., овде заинтересованом лицу, утврђено право коришћења на неизграђеном осталом грађевинском земљишту, на катастарској парцели број ..., површине 10467 м², уписана у ЗК.УЛ. број ... КО

У тужби која је Врховном суду Србије достављена дана 11.09.2007. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа и истиче да право коришћења може да се утврди само на осталом грађевинском земљишту, а да за ово подручје још није донета одлука о јавном грађевинском земљишту и да првостепени орган није могао да утврди право коришћења. Сматра да је било основа да се примене одредбе члана 66. Закона о планирању и изградњи, изврши парцелација у циљу одвајања јавног од осталог земљишта, иако не постоји одлука о одређивању јавног земљишта, и тек тада утврди право коришћења А.А. на тако разграниченом земљишту. Предлаже да се оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима из оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

А.А., као заинтересовано лице, доставио је одговор на тужбу у коме истиче да је оспорено решење правилно и на закону засновано и предлаже да се тужба одбије као неоснована.

Управном суду су дана 01.01.2010. године, на основу чл. 89. и чл. 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08 и 104/09), уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009. године није донета коначна одлука, међу којима је и предмет тужиоца заведен код Врховног суда Србије под бројем У. 7703/07, а за које је надлежан Управни суд, сагласно члану 29. став 1. истог Закона.

По разматрању списка предмета, оцени навода тужбе и одговора на тужбу, Управни суд је нашао тужба је неоснована.

Према образложењу оспореног решења, тужени орган је, с обзиром на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, на које је примењен одговарајући материјални пропис, без повреде правила поступка од утицаја на решење ове управне ствари, основано нашао да првостепеним решењем није повређен закон на штету тужиоца. За овакву оцену и одлуку из списка, тужени орган је дао разлоге, које као довољне и на закону засноване прихвата и овај суд.

Из списка предмета управни ствари, утврђује се да је оспорено решење донето по жалби Републике Србије на решење првостепеног органа које је донето у поновном поступку, а по примедбама Министарства финансија датим у решењу број

463-02-00692/2006 од 04.12.2006. године, којим је поништено првостепено решење од 09.10.2006. године, а којим је одбијен захтев А.А. за утврђивање права коришћења. По оцени суда, правилан је став туженог и првостепеног органа да су испуњени услови из члана 84. став 1. Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", бр. 47/03, 34/06), који је био на снази у време доношења наведених решења, а којим је прописано да на неизграђеном осталом грађевинском земљишту у државној својини право коришћења има ранији сопственик, законски наследник, као и лица на која је ранији сопственик пренео право коришћења, у складу са законом. Даље, правилан је став да има места утврђивању права коришћења на овом земљишту иако није донета одлука надлежног органа о раздвајању јавног од осталог земљишта, а имајући у виду да катастарска парцела број ... КО ... делимично представља јавну површину за објекте и активности од општег значаја а делимично остало грађевинско земљиште унутар грађевинског реона, јер нема сметње да се то земљиште изузме од лица коме је утврђено право коришћења, сходно одредби члана 84. Закона о планирању и изградњи, применом одредби члана 70. став 3. истог Закона када се за то стекну услови, односно када се донесе акт о одређивању јавног грађевинског земљишта.

На основу свега изнетог, у проведеном управном поступку, на основу расположиве документације и то ЗК.УЛ. број ... КО ..., копије плана од 14.06.2006. године издате од Службе за катастар непокретности Београд, решења Другог општинског суда у Београду, Земљишно-књижно одељење Дн. број 15579/87 од 11.12.1987. године, и акта Секретаријата за урбанизам и грађевинске послове, Одељење за спровођење урбанистичких планова, Одсек за подручје Општине Вождовац IX-06 број 350.5-3212/2006 од 18.07.2006. године, несумњиво је утврђено да катастарска парцела број ... КО ... представља остало неизграђено грађевинско земљиште у државној својини, да је подносилац захтева законски наследник ранијег сопственика тог земљишта, чиме су испуњени услови за примену наведених одредби Закона о планирању и изградњи, те да се подносиоцу захтева, као законском наследнику ранијег сопственика предметног земљишта, утврди право коришћења на неизграђеном осталом грађевинском земљишту.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у диспозитиву пресуде, применом одредби члана 41. став 2. Закона у управним споровима („Службени лист СРЈ“ број 46/96), који се примењује сходно чл. 77. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 111/09).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ У БЕОГРАДУ
Дана 11.03.2010. године, 15 У 1275/10 (2007)

Записничар

Вукица Латиновић,с.р.

Председник већа – судија

Обрад Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Саво Босанац

ИЈ